

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1,
ОСНОВ БІОЕТИКИ ТА БІОБЕЗПЕКИ
КАФЕДРА ЕПІДЕМІОЛОГІЇ
КАФЕДРА ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №2
ТА МЕДСЕСТРИНСТВА

Науково-практична конференція з міжнародною участю

**«БІОЕТИКА ТА БІОБЕЗПЕКА:
МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНІ АСПЕКТИ»**

присвячена 105-річчю пам'яті В.К. Високовича

Матеріали конференції

м. Харків, Україна
23-24 травня 2017 р.

KHARKIV NATIONAL MEDICAL UNIVERSITY
DEPARTMENT OF PROPEDEUTICS OF INTERNAL MEDICINE №1,
BASIS OF BIOETHICS AND BIOSAFETY
DEPARTMENT OF EPIDEMIOLOGY
DEPARTMENT OF PROPEDEUTICS OF INTERNAL MEDICINE №2
AND NURSING

International Scientific Conference
**«BIOETHICS AND BIOSAFETY:
MULTIDISCIPLINARY ASPECTS»**
dedicated to 105th anniversary of V.K. Vysokovych memory

Kharkiv, Ukraine
May 23-24th 2017

Редакційна колегія:

Лісовий В.М., Капустник В.А., М'ясоєдов В.В., Ащеулова Т.В., Чумаченко Т.О.,
Оспанова Т.С., Журавльова Л.В.

Біоетика та біобезпека: мультидисциплінарні аспекти: Матеріали науково-
практичної конференції з міжнародною участю, присвяченої 105-річчю пам'яті
В.К. Високовича, 23-24 травня 2017 р. – Х., 2017. – 170 с.

ЗМІСТ

ВНЕСОК В.К. ВИСОКОВИЧА В БІОБЕЗПЕКУ (до 105-річчя пам'яті вченого) Чумаченко Т.О., Семеренська Т.І.	9
PRINCIPLE OF EQUITY AS THE MAIN POSTULATE IN MEDICAL ETHICS Al-Trawneh O.V., Bilivol O.M.	10
METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE ORGANIZATION OF LESSON OF "ETHIC AND LEGAL PRINCIPLES OF THE INFORMATION MANAGEMENT IN THE HEALTH CARE SYSTEM" Batyuk L.V., Chovpan H.O., Gordienko N.A.	12
INTERRELATIONSHIP BETWEEN MEDICINE AND BIOETHICS Bilovol O.M., Bobronnikova L.R., Al-Trawneh O.V.	13
GENETIC STUDIES OF THE MTHFR GENE POLYMORPHIC VARIANTS WITHIN THE FRAMEWORK OF INDIVIDUAL GENETIC SAFETY Fedota O.M., Roschenyuk L.V., Tyzenko T.V., Admakina A.V., Goraichuk I.V., Vorontsov V.M., Ryzhko P.P.	14
ETHICAL CONSIDERATION ON ART TREATMENT CYCLES Kalantar S.M., Sheikhha M.H.	16
INHABITED LOCALITY RELATED DISTRIBUTION OF MALARIA IN INDIA Kalyan V.V., Myronova I.I., Kaur Raveena, Kaur Randhawa Anmolpreet	16
AWARENESS OF YOUNG NIGERIANS ABOUT MALARIA DISEASE Kalyan V.V., Khromenkova O.B., Myronova I.I., Ukaogo D.A.	18
STRATEGIC CHANGES IN REPRODUCTIVE TECHNOLOGIES POLICY Karpenko K.I.	20
BIOETHICAL ISSUES IN TRANSPLANTATION Pytetska N., Sultan F.	21
TEACHING OF BIOETHICS: UKRAINE VS INDIA Shetty M.M., Kochubiei O.A.	21
THE ETHICAL AND MEDICAL VALUE OF AUTOSUGGESTIVE METHODS IN TREATMENT OF DELUSIONS IN PSYCHIATRIC PATIENTS Smirnova V.I., Pytetska N.I.	22
THE DESCRIPTIVE ANTHROPOLOGY AND BIOETHICS: A POSSIBLE ASSOCIATION Zelena I.I., Zheleznyakova N.M.	24
ЕТИКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОСМЕРТНОЇ ЕКСПЛАНТАЦІЇ ОРГАНІВ/ТКАНИН ЛЮДИНИ: СЬОГОДЕННЯ УКРАЇНИ Амбросова Т.М., Ащеулова Т.В., Смирнова В.І.	25
ДИСЦИПЛІНА «ОСНОВИ БІОЕТИКИ ТА БІОБЕЗПЕКИ» В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я Ащеулова Т.В., Бобейко А.Є., Кочубей О.А.	27
ДОСВІД ВИКЛАДАННЯ ОСНОВ БІОЕТИКИ ТА БІОБЕЗПЕКИ В ХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ Ащеулова Т.В., Амбросова Т.М., Кочубей О.А.	28
ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ КОМАНДНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ БІОЕТИКИ ТА БІОБЕЗПЕКИ» НА КАФЕДРІ ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ №1, ОСНОВ БІОЕТИКИ ТА БІОБЕЗПЕКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ Ащеулова Т.В., Амбросова Т.М.	29

ВНЕСОК В.К. ВИСОКОВИЧА В БІОБЕЗПЕКУ

(до 105-річчя пам'яті вченого)

Чумаченко Т.О., Семеренська Т.І.

Харківський національний медичний університет

Концепція біобезпеки сформульована відносно нещодавно, але людство розуміло існуючу проблему, пов'язану з інфекційними хворобами з давніх-давен. Для забезпечення біозахисту населення необхідно було знати закони розповсюдження інфекцій серед людей, на цій підставі розробити ефективні профілактичні заходи, здатні знизити захворюваність до повної відсутності випадків. Значний вклад в пізнання цих законів зробив видатний український вчений, епідеміолог, бактеріолог та патолог, формування якого як дослідника відбулося на Харківщині, Володимир Костянтинівич Високович.

Високович В.К. (1854-1912) після закінчення з золотою медаллю Першої Харківської гімназії вступив на медичний факультет Імператорського Харківського Університету, який закінчив у 1876 році та був залишений у стінах Університету, як вибраний стипендіат задля підготування до професорського звання. В 1881 р. стипендіат В.К. Високович склав екзамен на ступінь доктора медицини, по закінченню дисертації "О захворюванні кровоносних судин при сифілісі" та після прилюдного захисту дисертації 31 травня 1892 йому було присвоєно звання доктора медичних наук. З 1884 по 1895 рр. працював професором Харківського Університету. На початку 1886 р. В.К. Високович у Харківському університеті обійняв посаду прозектора кафедри патологічної анатомії зі званням приват-доцента загальної патології і за сумісництвом завідував Бактеріологічною станцією Харківського медичного товариства. З 1891 р. читав курс бактеріології та епідеміології; упродовж 9 років — курс загальної патології.

Складна епідемічна ситуація кінця XIX сторіччя змусила В.К. Високовича звернути увагу на небезпечні інфекційні хвороби. Невід'ємний вклад видатної постаті В.К. Високовича було зроблено в бактеріології та епідеміології багатьох інфекційних захворювань. Він удосконалив методи імунізації проти чуми (1896), черевного тифу, правця та сибірки (1898), саме результат відкриття ученим можливості використання суспензій із мертвих мікроорганізмів для вакцинації і стало поштовхом для створення ним вакцин. Він брав активну участь у боротьбі проти багатьох епідемій чуми. Очолив експедицію, яка була відряджена до Індії у м. Бомбеї для вивчення чуми на місці виникнення епідемії, що увійшло до сторінок та залишається в пам'яті історії медицини України та світі. Під час цієї експедиції помічниками були обрані лікарі Заболотний Данило Кирилович (майбутній фундатор першої в світі кафедри епідеміології) і Редров Євген Олександрович. Після дуже вдалої експедиції професор В.К. Високович у 1899-1910 рр. неодноразово виїжджав досліджувати чуму у такі місцевості, як станиця Колобовка (Астраханська губернія), селище Володимирівка (Киргизький степ), в Інкоу (Далекий Схід), у м. Одесу (1901, 1902 і 1910 рр.) та задля організації протиепідемічних заходів

в осередках холери у міста Ляояні (1904 р.), Самару, Ростов-на-Дону, міста Південного берега Криму (1908 р.).

Завдяки своєму широкому науковому інтересу Високовичем було написано понад 70 науково-літературних праць, які висвітлюють закономірності розповсюдження, особливості перебігу, заходи попередження при таких інфекційних хворобах, як чума, холера, черевний тиф, туберкульоз. Усі роботи написані ним сумлінно, ретельно, простежується суворий науковий дух дослідника.

Видатний лікар, борець з епідеміями, досконалий вчений, особистість, пам'ять якого назавжди увічнена в академічній галереї вчених-лікарів, таким увійшов в Історію медицини та залишається у пам'яті нащадків Володимир Костянтинович Високович. Його вклад у вивчення небезпечних інфекційних хвороб є важливою цеглинкою у фундаменті формування концепції біобезпеки, його відкриття широко використовуються в складний період, коли здоров'ю людини загрожують нові небезпеки і виникають нові біологічні ризики.

PRINCIPLE OF EQUITY AS THE MAIN POSTULATE IN MEDICAL ETHICS

Al-Trawneh O.V., Bilovol O.M.
Kharkiv National Medical University

The problem of a fair attitude to the patient has always been the focus of doctors' attention. Hippocrates in the essay «On the Physician» writes: «He must be fair under all circumstances. He should feel compassion for the sick and solemnly promise to alleviate the suffering of the patients regardless of their condition. An aristocrat or a common man, a poor or rich man, elderly or young, handsome or ugly, an enemy or friend, a native of these places or an foreigner, educated or uneducated - all should be treated equally». Currently, the principle of equity includes not only fair treatment directly to the patient, but also a fair distribution of finances (budget share attributable to the domestic, regional health), qualified specialists, medical equipment and pharmaceutical products, the fair possibility of using by patients the latest medical equipment, new medical technologies, modern medicines, etc. Accordingly, the implementation of the principle of equality affects the interests not only of one individual, but interests of many people and different social groups. Realization of the principle of the equity in medicine proved to be much more complex. Various approaches based on philosophical theories have been proposed to address this issue: it is true that it is morally acceptable; everyone should receive what is due to him i.e., that is according to his merit (Aristotle); equal must be treated equally (Aristotle); the criterion of equality (everyone should receive an equal share); distribution for reasonable needs; distribution according to the laws of market exchange (that is, some medical resource will be given to someone who is more able to pay for it); distribution depending on practical expediency in a concrete situation. As an example of the use of the last criterion of equality, the practice of American